

Hunde, hatte og halunker
Oversat af Flemming Andersen efter
Jürgen Banscheraus: Hunde, Hüte und Halunken
© 2000 by Arena Verlag GmbH, Würzburg
Copyright © Danish Edition 2001 by CDR-Forlag
Skolebakken 11, DK-8000 Aarhus C
www.forlagene.dk • cdr@forlagene.dk
Tryk: Nørhaven A/S
Bind: Bogbinderiet Centrum
ISBN 87-7841-238-2

Ekspedition:
Boghandlen eller Nordisk Bog Center
fax 5636 4039

Læs mere om Kwiatkowski-bøgerne
og deltag i konkurrencer om bog-præmier på:
www.forlagene.dk/cdr



Sidste lørdag ringede det på døren. Det var fru Becker. Hun bor lige oven over os.

»Samson er blevet væk,« græd hun.

»Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre.

Du bliver nødt til at hjælpe mig,
Kwiatkowski.«



Samson er fru Beckers ruhårede grævlinge-hund. Den gør og laver vrøvl, bare fru Becker går på wc. Det sker tit, at den holder min mor og mig vågne hele natten.

Så vil vi allerhelst dreje halsen om på hunden – eller i det mindste lime dens mund sammen.

Jeg rystede på hovedet.
»Jeg er ked af det, fru Becker, men jeg har altså ikke forstand på hunde.«



»Jamen, hvorfor ikke?« råbte hun. »Politiet vil heller ikke hjælpe mig!«

Selvfølgelig vil de ikke det, tænkte jeg. De har sikkert noget bedre at give sig til end at lede efter forsvundne hunde. Selv om vores nabo blev ved med at plage mig og af en eller anden grund tilbød mig hundrede kroner, så gav jeg mig ikke. Hvis nogen af byens andre detektiver fik at vide, at jeg ledte efter en forsvundet hund, så ville jeg være udstødt blandt dem for altid.

Desuden fik fru Becker sin hund igen i løbet af par dage. Bæstet var løbet vild.

En mand, der gik tur i parken, fandt den og tog den med hen på et dyreinternat.



Jeg leder ikke efter hunde. Under ingen omstændigheder!

Men det betyder ikke, at jeg aldrig har noget med hunde at gøre. Fx drejede min sidste sag sig om en hund. Men det var godt nok også om en helt særlig hund!

Efter at jeg havde tabt duellen mod King, tænkte jeg på at slutte min karriere som detektiv. Jeg stillede mig selv det alvorlige spørgsmål, om jeg stadig skulle ligge på lur om natten og lade mig bortføre og lokke i fælder. King havde besejret mig så let, at jeg følte mig som en amatør.

I de uger var jeg henne hos Olga næsten hver eneste dag. Hun er min allerbedste veninde. Det er i hendes kiosk, jeg køber mine Carpenter's Chewing Gum.

Det er kun i hendes kiosk, man kan få dette skønne tyggegummi-mærke.

Olga gjorde, hvad hun kunne for at trøste mig. »For mig er og bliver du altså den største detektiv,« sagde hun igen og igen. Lige meget hvem der måske dukkede op. Men i modsætning til tidligere hjalp hendes opmuntringer mig ikke.

